

получа азъ за такъвъ хубавъ овенъ! — мислѣше си Мохамедъ. — Най-малко ще ми даде 20 жълтици!

— Паша ефенди! нося ви даръ най-добрия си овенъ, какъвто нѣма въ цѣлата околностъ. Надявамъ се, че ще го приемете на драго сърце.

Пашата познаваше добре, какъвъ е Мохамедъ и разбра, че неговиятъ подаръкъ бѣ и отъ завистъ къмъ добродушния и скроменъ Али-Баба и за пари, а не отъ желание да изкаже своята почитъ.